

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, declarat de avocatul Zadorojnii Ludmila în numele inculpatului

Fiodorov Serghei Serghei, născut la 13 martie 1994, originar din Reni Odesa, Ucraina și domiciliat în mun.Chișinău, str.Braniștei, 11 ap.37.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 11.02.2014 - 27.05.2014,
2. Instanța de apel: 19.08.2014 - 24.02.2015,
3. Instanța de recurs: 31.07.2015 - 21.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 27 mai 2014, Fiodorov Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare. În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 ani și 4 luni închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Fiodorov Serghei și Șilencov Nichita în beneficiul părții vătămate Sîrbu Veaceslav, a prejudiciului material în sumă de 1300 lei.

Prin sentința dată a fost condamnat și Șilencov Nichita în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Fiodorov Serghei împreună cu Șilencov Nichita de comun acord și prin înțelegere prealabilă, la 09 ianuarie 2014, ora 20.00 și pînă la 10 ianuarie 2014, ora 03.15, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, planificîndu-și intențiile lor infracționale, prin deteriorarea geamului de la ușa față-dreapta a automobilului de model "Mercedes Vito", cu n/î RZ AH 694, au pătruns în interiorul automobilului, care era parcat în curtea blocului locativ din str.Miron Costin 8, mun.Chișinău, de unde pe ascuns au sustras un navigator portativ, de model

„Pioner” cu prețul de 1300 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului S.Fiodorov, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, de 2 ani și 8 luni închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, invocând că pedeapsa stabilită de prima instanță, în raport cu gravitatea infracțiunii comise, este prea blândă, astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, în partea stabilirii pedepsei lui S.Fiodorov și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 ani și 4 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui S.Fiodorov de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, însă la numirea categoriei și termenului pedepsei nu a ținut cont de circumstanțele reale ale cauzei, că inculpatul anterior a fost judecat și pedeapsa aplicată este prea blândă în coraport cu infracțiunea comisă și persoana acestuia. Totodată, instanța de apel a indicat că prima instanță incorect a stabilit tipul penitenciarului - închis, pe când potrivit art.72 Cod penal, urma să fie stabilit de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului S.Fiodorov nu este posibilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i în baza art.84 alin.(4) Cod penal, cu respectarea art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa definitivă de 2 ani și 4 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, reținând faptul că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și altor persoane.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul L.Zadorojnîi în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că apelul greșit a fost admis; instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, iar soluția de a modifica pedeapsa inculpatului nu poate fi justificată doar prin faptul că el nu s-a prezentat la examinarea apelului, deoarece s-a constatat că acesta se afla la tratament îndelungat, respectiv nu a avut posibilitatea de a se prezenta în instanța de apel, astfel nu a avut intenția de a se eschiva de la organele de drept.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în

referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul a invocat ca temei de casare a hotărârii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui S.Fiodorov în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, și, critică hotărârea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a casat sentința și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă mai aspră – închisoarea cu executarea ei reală, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat S.Fiodorov, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de până la 4 ani.

Conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, în baza căruia a fost examinată cauza, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel, luând în considerație că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit în cele comise, precum și circumstanțele ce caracterizează persoana acestuia - că anterior a mai comis infracțiuni fiind condamnat, a conchis că corijarea și reeducarea acestuia nu poate avea loc decât prin izolarea lui de societate.

Consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, de faptul că acesta a mai comis infracțiuni, pentru care este condamnat, astfel corect fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii cu executarea ei reală, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal.

Afirmația recurentului, precum că instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, se caracterizează pozitiv, este lipsită de temei, deoarece instanța a reținut aceste circumstanțe și și-a motivat soluția în această parte, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, în limita sancțiunii normei penale de care a fost recunoscut vinovat, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului, precum că inculpatul nu s-a prezentat în ședința instanței de apel pe motiv că a fost internat în spital, deoarece atât în ședința instanței, cât și la cererea de recurs nu au fost prezentate careva probe certe în acest sens.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul L.Zadorojnii în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zadorojnii Ludmila, în numele inculpatului Fiodorov Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, în cauza penală în privința lui Fiodorov Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu